

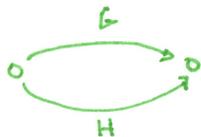
Schéově paralelní grafy

→ převod fce F v negativní normalní formě na $f_{li} \wedge$ v CNF.

→ Princip: sestavíme schéově paralelní graf podle indukční struktury F

na začátku: $\circ \xrightarrow{F} \circ$

$F = A \wedge B$: transformace grafu na

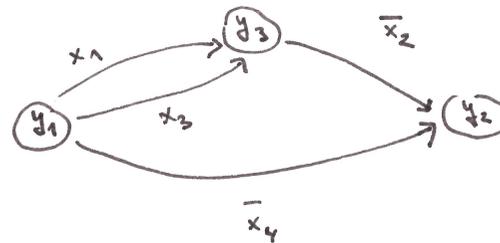
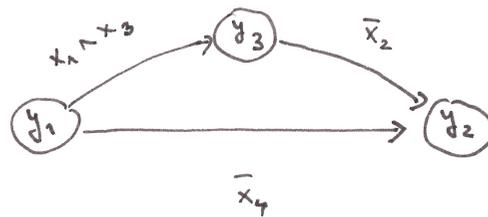
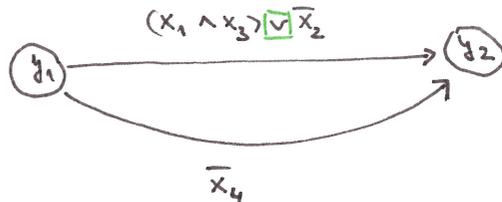
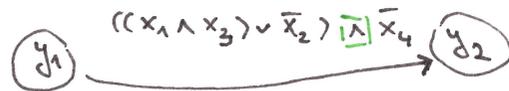
$F = A \vee B$: transformace grafu na

nový uzel = nová proměnná y_i ($i=1,2,\dots$)

transformujeme dohled nejprve na hranách pouze literály (vzpomeneme, že F byla v negativní normalní formě)

Př:

Tvrzení:

a) graf sestavíme v polynomickém čase vzhledem k velikosti F

b) Pro každé ohodnocení u takové, že $F(u)=1$, platí: na každé cestě z y_1 do y_2 existují aspoň jedna hrana s literálem u tak, že $u=1$. Platí i opačná implikace.

Důkaz:

a) i b) Indukcí podle pravidel pro konstrukci grafu.

Z b) vidíme, že F je ekvivalentní formuli

$$F = \bigwedge_{\substack{p \text{ cesta} \\ z y_1 \text{ do } y_2}} \left(\bigvee_{\substack{u \\ \text{hrana } p}} u \right)$$

F může být exponenciálně delší než F , protože může být mnoho cest z y_1 do y_2

Mnohem menší ale pouze sat-ekvivalentní formuli F'' sestavíme

$$F'' = y_1 \wedge \bar{y}_2 \wedge \bigwedge_{\substack{(z_i, z'_i) \text{ je} \\ \text{hrana s} \\ \text{labelem } u}} (\bar{z}_i \vee u \vee z'_i)$$

Proč jsou F a F' sat-ekvivalentní?

1) Pro každé α takové, že $F''\alpha = 1$ máme $y_1 = 1$ a $y_2 = 0$ (to plyne z prvních dvou klausek v F).

2) každé cestě z y_1 do y_2 odpovídá v F'' nějaká klauzule

~~$$y_1 \wedge (\bar{y}_1 \vee u_1 \vee y_{i_1})$$~~

$$(y_1) \wedge (\bar{y}_1 \vee u_1 \vee y_{i_1}) \wedge (\bar{y}_{i_1} \vee u_2 \vee y_{i_2}) \wedge \dots \wedge (\bar{y}_{i_k} \vee u_k \vee y_2) \wedge \bar{y}_2$$

Tato množina klausek je za předpokladu $\{y_1 = 1, y_2 = 0\}$

splněna právě pro ohodnocení, ve kterých je alespoň jeden literál u_j ($j = 1 \dots k$) pravdivý. (a tedy je-li F'' pravdivá, je pravdivá i F)

Opačným směrem:

k -li F pravdivá pro α , pak α splňuje každou cestu z y_1 do y_2 aspoň jeden literál a tedy formule F'' je pro α pravdivá.

Př.

$$F'' = y_1 \wedge \bar{y}_2 \wedge (\bar{y}_1 \vee x_1 \vee y_3) \wedge (\bar{y}_1 \vee x_3 \vee y_3) \wedge (\bar{y}_3 \vee \bar{x}_2 \vee y_2) \wedge (\bar{y}_1 \vee \bar{x}_4 \vee y_2)$$

Splnitelnost plynoucí z kombinatorických tvrzení

tvrzení: Pokud množina F ^{klausek} neobsahuje klausek s pouze pozitivními (nebo s pouze negativními) literály, pak je F splnitelná.

Důkaz:

každá klauzule obsahuje negativní literál, $\Rightarrow F\alpha = 1$ pro $\alpha = \{x_1 = 0, x_2 = 0, \dots\}$

(každá klauzule obsahuje pozitivní literál $\Rightarrow F\alpha = 1$ pro $\alpha = \{x_1 = 1, x_2 = 1, \dots\}$)

tvrzení: F obsahuje pouze klausek s právě k literály. Pak pokud jich obsahuje méně než 2^k , tak je splnitelná.

Důkaz:

$$n = |\text{Var}(F)|, \quad n \geq k \quad (\text{tj. literály se v klausekách nepohybují})$$

Pro každou klauzuli C ($|C|=k$) existují 2^{n-k} ohodnocení α ($\text{Var}(\alpha) = \text{Var}(F)$), která C nesplní. C má k různých ~~literálů~~ ^{proměnných}, ze všech 2^k možných ohodnocení těchto proměnných nesplní C pouze jedno.)

z toho plyne, že existují nejvýše (přesl. $m = \text{počet klauzulí}$)

$$m \cdot 2^{n-k} < 2^n \quad m < 2^k$$

ohodnocení, která nesplní všechny klauzule v F .

☒

z předchozího důkazu: C určují podle ze všech ohodnocení, která nesplní C . Je to $\frac{1}{2^k}$.

Obecně je to $\frac{1}{2^{|C|}}$.

S použitím v podstatě totožného důkazu tak máme:

Tvrzení: $F = \{C_1, C_2, \dots, C_m\}$. Pokud

$$\sum_{j=1}^m 2^{-|C_j|} < 1,$$

pak je F splnitelná.

jak $\leftarrow F$ z předchozího tvrzení najít ohodnocení, která ji splní?

předpokládejme, že F neobsahuje klauzuli s pozitivní i negativní literálem stejné proměnné (protože takovou klauzuli můžeme z F vypravit a na splnitelnosti to nic nemění).

Zafixujeme $x \in \text{Var}(F)$. Potom definujeme

$$S_x = \sum_{\substack{C \in F \\ x \in C}} \frac{1}{2^{|C|}} \quad S_{\bar{x}} = \sum_{\substack{C \in F \\ \bar{x} \in C}} \frac{1}{2^{|C|}}$$

$$S = \sum_{\substack{C \in F \\ x, \bar{x} \notin C}} \frac{1}{2^{|C|}}$$

a uvidíme, že platí

$$\sum_{C \in F} \frac{1}{2^{|C|}} = S_x + S_{\bar{x}} + S < 1$$

Odtud dostaneme

$$\sum_{C \in F \wedge x=0} \frac{1}{2^{|C|}} = 2 \cdot S_x + S$$

$$\sum_{C \in F \wedge x=1} \frac{1}{2^{|C|}} = 2 \cdot S_{\bar{x}} + S$$

Proč?
 z klauzule obsahující x tento literál odstraníme, její velikost se zmenší o 1.
 klauzule obsahující $\bar{x}$ z formule zmizí.
 Podobně

Obě předchozí sumy nemohou být současně ≥ 1 . Můžeme ji totiž sečíst a dostaneme

$$2 \cdot S_x + 2 \cdot S_{\bar{x}} + 2 \cdot S$$

Pokud by obě sumy byly ≥ 1 , tento součet by byl ≥ 2 a tedy

$$S_x + S_{\bar{x}} + S \geq 1,$$

což je spor s naší předpokladem.

Podle toho, která ze sum je ≤ 1 ohodnotíme proměnnou x

$$\begin{cases} 2 \cdot S_x + S < 1 \Rightarrow \{x=0\} \\ 2 \cdot S_{\bar{x}} + S < 1 \Rightarrow \{x=1\} \end{cases}$$

a pokračujeme stejným algoritmem s $F\{x=0\}$.

klausule se příliš nepřekrývají

$C_1, C_2 \dots$ klausule

$\text{Var}(C_1) \cap \text{Var}(C_2) \dots$ množina společných proměnných.

Intuice: Pokud je pro mnoho C_i, C_j : $\text{Var}(C_i) \cap \text{Var}(C_j) = \emptyset$ nalezení ohodnocení, které F splní je snazší.

Theorem (Lokální Lovaszovo Lemma)

$F \dots$ CNF F je, ~~at~~ klausule mají přesně k literálů.

Pokud pro každou klausuli $C \in F$ platí, že existují méně než

$$\frac{1}{4} \cdot 2^k = 2^{k-2}$$

klausuli $C' \in F$ tak, že $\text{Var}(C) \cap \text{Var}(C') \neq \emptyset$, pak je F splnitelná.

Důkaz: (uvážte jenom jednu jedinou z důkazů, LL je důležitá věta, stojí za to si ji najít a pochopit)

Ozn. $F = \{C_1, C_2 \dots C_m\}$, $\text{Var}(F) = \{x_1, x_2 \dots x_n\}$.

Uvažujeme proceduru:

MAIN(F)

vyneseme náhodně ohodnocení α ($\text{Var}(\alpha) = \text{Var}(F)$)

pro $j=1$ až m

pokud $C_j \alpha = 0$

REPAIR(C_j)

REPAIR(C)

vyneseme náhodně ohodnocení α k proměnných v C a nahradíme je příslušnou částí x

pro $j=1$ až m

pokud $\text{Var}(C_j) \cap \text{Var}(C) \neq \emptyset$

pokud $C_j \alpha = 0$

REPAIR(C_j)

Můžeme ukázat, že procedura REPAIR skončí.

Uvažíme s za sebou jdoucích zavolaání REPAIR.

V nich spotřebujeme k.s náhodných bitů. Na začátku jsme v MAIN ~~už~~ spotřebovali n náhodných bitů. Celkem tedy n+k.s náhodných bitů

Ukážeme, že těchto n+k.s bitů může být ^{pro velká s} zrekonstruováno z méně než n+k.s bitů (tj. tyto bits lze „zkomprimovat“).

To pro nás bude spor:

použijeme výsledek z tzv. kolmogorovovy složitosti: „náhodná sekvence bitů nejde zkomprimovat (s velkou pravděpodobností)“

Technické podrobnosti: k rekurzivní si můžeme zapamatovat:

- n bitů, které odpovídají ohodnocení α po s zavolaáních REPAIR
- m bitů, které ukazují, pro které klauzule jsme v MAIN zavolali REPAIR.
- pro každé rekurzivní zavolaání REPAIR(C) si zapamatujeme pomocí $k-2-\epsilon$ ($\epsilon > 0$) bitů, pro které klauzule jsme rekurzivní zavolaání provedli $\rightarrow$ (viz tvrzení) resp. jeho formulace. $\uparrow$ celkem $s \cdot (k-2-\epsilon)$.
- pomocí 2s bitů si zapamatujeme strom rekurze 1... do hloubky 0... 0 úroveň výše

Celkem to je $n+m+s \cdot (k-\epsilon)$ bitů.

Z těchto informací zpětně zrekonstruujeme výpočet (např. pomocí stromu rekurze a informací o tom, pro které klauzule jsme REPAIR volali (víme argument každého rek. zavolaání).)

$\rightarrow$ začínáme s α po s zavolaáních. Obecně znaíme α po i zavolaáních
 $\rightarrow$ vždy, když je potřeba ve výpočtu bylo (pro $i = s, s-1, \dots, 0$)

$$\alpha \xrightarrow{\text{po } i \text{ zavolaáních}} \text{REPAIR}(C) \xrightarrow{\text{po } i+1 \text{ zavolaáních}} \alpha'$$

a znaíme α' , můžeme zpět α . *dyť jsme totiž v α byli nastaveny proměnné z $\text{Var}(C)$ tak, aby $C\alpha = 0$!* To lze pouze jednou způsobem.

Takto se postupně dostaneme ke křehkému n+k.s bitům.

Díky: $\hookrightarrow$ uíme, že skoro pro všechny sekvence náhodných bitů máme

$$n + s \cdot k \leq n + m + s \cdot (k - \epsilon)$$

$$\text{a tedy } s \leq m / \epsilon.$$

Tedy pokud je s dostatečně velká, procedura MAIN s velkou pravděpodobností zastane!

□

4.4. Věta (LLL... obecnější verze)

F... je v CNF. Pokud pro každé CEF platí

$$\sum_{D \in N(C)} 2^{-|D|} < \frac{1}{4},$$

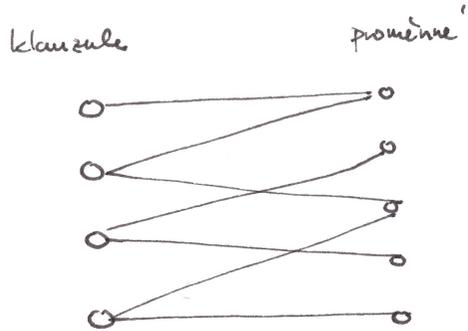
pak je F splnitelná. ~~Pomocí~~ $N(C) = \{D \in F \mid \text{Var}(D) \cap \text{Var}(C) \neq \emptyset\}$.
ozn.

Počty klauzulí vs počty proměnných

Lemma: F... množina klauzulí.

Pokud pro každé $G \subseteq F$ platí $|G| \leq |\text{Var}(G)|$,
pak je F splnitelná.

Proof: sestavíme bipartitní graf

~~Itam hranou existují~~ pokud

Hrana (C, x) patří do grafu, pokud $x \in C$ nebo $\bar{x} \in C$.

Podle marriage theoremu existují pairování s

$|F|$ hranami. Proměnnou těchto hran nastavíme tak, aby spínala příslušné klauzule.

def:

Graf G je bipartitní, pokud lze množinu vrcholů rozdělit na dvě množiny tak, že vrcholy sousedí pouze s vrcholy z opačné množiny.

Př:

je bipartitní

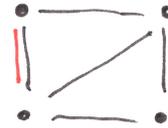
není bipartitní

Množinám z definice říkáme partity

def:

Pairování v grafu G je množina hran tohoto grafu taková, že žádné dvě hrany nesdílejí uzel.

Př:

pairování

není pairování

Pairování P pokryje množinu uzlů A , pokud je každý uzel z A obsažen v nějaké hraně z P .

věta (Hallův "marriage" theorem).

G je bipartitní graf s partitami A, B .

Pokud pro každou $A' \subseteq A$ platí, že $|A'| \leq |N(A')|$,
pak existují pairování, které pokryje A .

Důkaz:

vynecháme.

def: F ... množina klausulí
 F je ~~minimalně~~ minimálně usplnitelná pokud
 1) je usplnitelná
 2) pro každé $C \in F$ je $F \setminus \{C\}$ splnitelná.

Thm: (Tarski's Lemma) Pokud je F minimálně usplnitelná, pak $|F| \geq |\text{Var}(F)|$

Důkaz:
 F je usplnitelná $\rightarrow$ existují $G \subseteq F$ tak, že $|G| \geq |\text{Var}(G)|$.
 (půdchozí věta).

Pokud $G = F$ nemáme co dokazovat.

Předp. že ~~existuje~~ $G < F$ je maximální (vzhledem k počtu prvků)
 množina splňující u nás vlastnost.

Uvažme množinu $F \setminus G$. Pro každou $H \subseteq F \setminus G$ platí

$$|H| < |\text{Var}(H) \setminus \text{Var}(G)| < |\text{Var}(H)|.$$

kyby totiž $|H| \geq |\text{Var}(H) \setminus \text{Var}(G)|$, pak $|G \cup H| \geq |\text{Var}(G \cup H)|$
 a G by byla max. množina s chlebon vlastností!

Podle půdchozí věty je tedy $F \setminus G$ splnitelná, a navíc
 pouze pomocí ohodnocení proměnných ~~z~~ z množiny
~~var(F) \setminus var(G)~~ $\text{Var}(F) \setminus \text{Var}(G)$ (viz).

Ale protože F je minimálně usplnitelná, je G splnitelná.
 Odtud ale plyne, že $(F \setminus G) \cup G$ je splnitelná.

$\Rightarrow \alpha \cup \alpha'$ splní všechny klausule.

To je tedy spor, a musíme mít $F = G$.

Věta:

F ... množina klausulí,
 $k \geq 1$,
 každá $C \in F$ má nejmeň ~~nejméně~~ k literálů,
 Pokud z každá proměnná vyskytne v nejvýše k
 klausulích, F je splnitelná.

Důkaz:

$G \subseteq F$,
 G obsahuje nejmeň ~~nejméně~~ $k \cdot |G|$ ^{vyskytů} literálů, každá
 proměnná do toho tohoto součtu přispívá max k krát.
 tj. $|\text{Var}(G)| \geq |G|$ a podle marriage theoremu
 (viz lemma na p. 6)
 je F splnitelná.

□